Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

Nr. 7 WARSZAWA, DNIA 17 LUTEGO 1934 R. Rok założenia 1921

GAZETA GIEŁDOWA i LOSOWAŃ

tygodnik finansowo-giełdowy i gospodarczy
wychodzi co sobota

Od Wydawnictwa: Przypominamy Sz.P. Abonentom, iż czas odnowić prenumeratę na 1934 r.

Towarzystwo Kredytowe m. Warszawy

Wyszło z druku sprawozdanie Dyrekcji Towarzystwa Kredytowego m. Warszawy za 1933 r.

Ze sprawozdania tego wynika, iż działalność emisyjna Towarzystwa, jak zresztą i wiele innych tego rodzaju instytucyj została zupełnie wstrzymana. Władze Towarzystwa postawiły sobie za zadanie wypełnienie zobowiązań względem posiadaczy listów zastawnych oraz ułatwienie stowarzyszonym uregulowania zaległych rat.

Pierwsze zadanie zostało w zupełności wypełnione, o czem świadczy regularna wypłata w obu półroczach należności za płatne kupony i wylosowane listy zastawne.

Co się tyczy drugiego zadania w kwestji skonwertowania należności, w myśl wniosku, zatwierdzonego przez ogólne zebranie pełnomocników w dniu 9 października 1933 r., to i to dało się uskutecznić, dowodem czego jest skonwertowanie zaległości Towarzystwa przez 445 właścicieli nieruchomości na sumę ogólną zł. 2.931.200.

Również w związku z konwersją zaległości przyznano pożyczek gotówkowych na 527 nieruch. na sumę zł. 3.098.500. W dniu 2 maja i 2 listopada umorzono drogą losowań 5% i 4½% listów zastawnych na łączną sumę zł. 980.600 oraz wycofano z obiegu 8% list. zast., powstałe z końcówek przy konwersji z 8% na 5%. Na sprzedaż wyznaczono 830 nieruchomości, z których sprzedano 14.

Bilans Towarzystwa na 31 grudnia zamyka się cyfrą zł. 202.446.877.18.

Z ważniejszych pozycyj **w stanie czynnym** wymienić należy: kasa i rachunki przekazowe w instytucjach bankowych około zł. 3.800.000, papiery procentowe— około zł. 7.000.000, pożyczki hipoteczne zabezpieczone — zł. 186.721.056.91, raty zaległe — przeszło zł. 4.000.000, z których na ratę styczniową 1933 r. przypada około zł. 1.000.000, na lipcową — przeszło zł. 2.800.000 i wreszcie nieruchomości i ruchomości — ocenione są w bilansie na sumę przeszło zł. 610.000;

W stanie biernym: kapitał zasobowy zł. 8.838.954,21, fundusze specjalne — zł. 787.227,16, listy zastawne w obiegu: 5% (Konwersyjne z 1925 r.) — zł. 38.555.350, 5% (dawne 8%) — zł. 130.083.800 i 4½% — zł. 15.150.350 — łącznie złotych 183.789.500.

W ciągu roku sprawozdawczego Komitet Nadzorczy odbył posiedzeń 6, Dyrekcja — 52, połączonych władz — 18.

Preliminowany budżet na 1933 r. nie został w zupełności wyzyskany, gdyż oszczędności na wydatkach sięgały blisko zł. 90.000. Sprawozdanie powyższe będzie przedstawione ogólnemu zebraniu Pełnomocników Tow. Kred. m. Warszawy do zatwierdzenia w dniu 27 b. b. w nowem składzie Pełnomocników, których wybory niedawno się odbyły.

Jednem z naczelnych zadań ogólnego zebrania winno być upoważnienie władz Towarzystwa do czynienia zabiegów o wznowienie działalności emisyjnej Towarzystwa. Wobec nadchodzącego sezonu budowlanego kwestja kredytu długoterminowego dla właścicieli nieruchomości jest sprawą palącą.

Od czasu wydania ustawy konwersyjnej z 20 grudnia 1932 r. kurs 8% L. Z. m. Warszawy (skonwertowanych na 5%) podniósł się o blisko 25%, a nie jest wykluczone, iż wzrost kursów będzie postępował w dalszym ciągu.

Przypuszczać należy, że zabiegi o nową emisję listów nie natrafią na żadne przeszkody, gdyż mogą być momenty, w których w razie potrzeby, właściciele nieruchomości skwapliwie wykorzystaliby.

Niezawodnie zaufanie, jakiem się w szerszych masach cieszyły wszelkie emisje list. zast. m. Warszawy, jako pierwszorzędna, bo bezwzględnie pewna lokata kapitału przez wiele dziesiątków lat, nadal się utrzyma i dla nowej emisji.

Dewaluacja korony czeskiej

Po Anglji, Stanach Zjednoczonych i innych krajach, związanych walutowo z funtem, na drogę dewaluacji i eksperymentów walutowych wkracza Czechosłowacja.

Dewaluacja korony polegać ma na tem, że pomimo dewaluacji korona będzie nadal związana z walutą złotą.

Czechosłowacja już nie pierwszy raz zmienia wartość swej jednostki monetarnej. W r. 1919 Czechosłowacja, chcąc się oderwać od korony austrjackiej, ostemplowała wszystkie bilety koronowe, pobierając połowę wartości korony, czyli zdewaluowała ją o 50%.

Od r. 1919 do 1923 nowa korona naogół utrzymywała się w kursie wskutek ostrej polityki deflacyjnej. W czasie od 1923 r. do 1929 r. korona ustabilizowała się de facto; stabilizację tę uświęciła ustawa, określając koronę, jako 0,04458 grama czystego złota; korony wymieniane były na złoto lub na dewizy w Banku Narodowym. Kurs tej korony we frankach wynosił stale około 0,7562 fr.

Obecnie Czechosłowacja chce zmienić kurs korony, nie uciekając się ani do kursu przymusowego, ani do inflacji. Korona ma być zdewaluowana o 16,6%, t. z. że przyszła korona złota będzie zawierała 0,03715 gramów czystego złota.

Obroty handlowe polsko-niemieckie w r. ub.

Wartość przywozu z Niemiec do Polski obniżyła się w ciągu r. ub. ze 173,1 milj. zł. do 145.7 milj. zł., a udział Niemiec w ogólnym polskim przywozie spadł z 21.1 do 17.6%. Natomiast wywóz Polski do Niemiec obniżył się w ciągu r. ub. ze 175,9 do 167,8 milj. zł., a udział Niemiec w polskim wywozie wzrósł z 16,2 do 17,5%. Nadwyżka wywozu nad przywozem wynosiła przeto w r. ub. 22.1 milj. zł. Nadwyżka ta nie jest dostateczna, jeżeli uwzględnimy, że wywóz niemiecki składa się głównie z wysokowartościowych wyrobów przemysłowych, zawierających w sobie znaczną ilość pracy ludzkiej, w przeciwstawieniu do rolniczego wywozu Polski, niżej wartościowego, zawierającego niewiele pracy ludzkiej.

Ponadto należy wziąć pod uwagę, że znaczna część wywozu ujętego w statystykach, jako wywóz do Niemiec, w istocie jest jedynie wywozem pośrednim, kierującym się za pośrednictwem Niemiec do innych krajów, w szczególności zamorskich.

Ustalenie wartości majątku spółek akcyjnych

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

§ 1. Czynności przewidziane w artykułach 105 ust. 3 i 122 ust. 3 prawa akcyjnego wykonywają komisje szacunkowe, których skład i sposób działania określa niniejsze rozporządzenie dla wszystkich kategoryj spółek akcyjnych z wyjątkiem spółek akcyjnych bankowych i ubezpieczeniowych.

§ 2. Komisje działają w składzie przewodniczącego i co najmniej dwóch członków.

Przewodniczących wyznacza Minister Przemysłu i Handlu z pośród urzędników działu Ministerstwa Przemysłu i Handlu; dwóch członków powołuje z pośród osób, wskazanych przez Izby Przemysłowo-Handlowe, innych według każdorazowego uznania.

§ 3. Zarząd spółki akcyjnej, której majątek ma być oszacowany, obowiązany jest przedstawić komisji szacunkowej spis wszystkich przedmiotów i praw, stanowiących majątek spółki z wyszczególnieniem kosztów nabycia lub wytworzenia, stopnia zużycia i ich wartość według oceny zarządu.

Nadto zarząd obowiązany jest złożyć komisji szacunkowej dowody i materjały potrzebne do przeprowadzenia szacunku, a w szczególności bilans, rachunek zysków i strat, wyciągi hipoteczne, dowody nabycia i t. p.

Komisja ma prawo żądać uzupełnienia dowodów oraz składania wyjaśnień.

§ 4. Przy ustalaniu szacunku komisja bierze pod uwagę ceny nabycia szacowanych wartości, obecne ceny rynkowe, i stopień zużycia szacowanych przedmiotów.

Komisja szacunkowa nie jest związana szacunkiem, dokonanym przez zarząd i ma prawo swobodnego badania wartości majątku spółki.

Waluty i papiery wartościowe komisja przyjmuje według przeciętnych cen giełdowych z dnia poprzedzającego szacunek; jeżeli nie są one notowane na giełdzie — według cen rynkowych, jeżeli zaś paipery nie są przedmiotem obrotu, — według uznania komisji.

§ 5. W miarę potrzeby komisje szacunkowe mają prawo powoływania na koszt spółki biegłych.

Zarząd spółki przydziela komisji szacunkowej niezbędny personel techniczny i kancelaryjny.

§ 6. Decyzje komisyj szacunkowych zapadają większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący.

Szacunek dokonany przez komisje i wszelkie jej protokóły i sprawozdania podpisują wszyscy członkowie komisyj szacunkowych.

§ 7. Za oszacowanie majątku spółki dokonane na mocy niniejszego rozporządzenia, komisje pobierać będą od spółek akcyjnych wynagrodzenie w wysokości 1 zł. od każdego 1.000 zł. ustalonej wartości szacunku aktywów, jeżeli szacunek nie przekracza 2 miljonów zł. Powyżej zaś tej sumy do 10.000.000 włącznie pobierać będą nadto po 0.50 zł. od każdego 1.000 nadwyżki. Najmniejsze wynagrodzenie wynosi jednak 600 zł. Wynagrodzenie dzieli się proporcjonalnie pomiędzy członków komisyj. Od nadwyżki ponad 10.000.000 złotych wynagrodzenie i jego podział określa Minister Przemysłu i Handlu.

Oprócz wynagrodzenia spółka zwraca członkom komisyj koszta podróży i wypłaca diety w wysokości 30 zł.

Bony Skarbowe Serji VI

Na podstawie art. 1, 6 i 7 ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o wypuszczeniu biletów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 172) zarządzam co następuje:

§ 1. Poczynając od dnia 15 lutego 1934 r. wypuszczane będą do obiegu bilety skarbowe serji VI z trzy- i sześciomiesięcznemi terminami płatności, w odcinkach po 1.000 i 10.000 złotych ogółem do wysokości 50.000.000 złotych.

§ 2. Oprocentowanie biletów skarbowych serji VI wynosić będzie: dla biletów z trzymiesięcznym terminem płatności — 4½, zaś dla biletów z sześciomiesięcznym terminem płatności — 5% w stosunku rocznym; odsetki płatne będą zgóry przez potrącenie od wartości imiennej biletów.

§ 3. Sprzedaż biletów skarbowych serji VI odbywać się będzie w oddziałach Banku Polskiego.

§ 4. Bilety skarbowe serji VI wykupywane będą bez żadnych ograniczeń i potrąceń w okresie 6 miesięcy od daty płatności w oddziałach Banku Polskiego oraz innych upoważnionych do tego instytucjach, po upływie tego okresu do czasu przedawnienia, bilety skarbowe wykupywane będą wyłącznie przez Kasę 1 Urzędu Skarbowego w Warszawie.

Perspektywy eksportu węgla

w 1934 roku

Eksport węgla natrafia w ostatnich latach na coraz większe trudności. Wśród przyczyn można wymienić ogólne kurczenie się rynków odbiorczych, niezliczą się z żadnemi środkami ekspansję angielską i wreszcie restrykcyjne tendencje większości ośrodków gospodarczych. Analiza rynków importujących węgiel polski każe się liczyć z prawdopodobieństwem poważnego zmniejszenia naszego zbytu.

Liczyć się więc należy przedewszystkiem ze zmniejszeniem wysyłek na rynki skandynawskie o około 1.5 milj. ton na skutek traktatów z W. Brytanją, które dopiero w b. roku dadzą swój bezpośredni rezultat. Wojna celna Irlandji z W. Brytanją tak rujnuje zieloną wyspę, że należy liczyć się z możliwością odnowienia normalnych stosunków handlowych między temi państwami. Spowodowałoby to stratę w wysyłce węgla polskiego ca 0.5 milj. tonn. Rynki środkowoeuropejskie (Austrja, Węgry i Czechosłowacja) przy sprzyjającej konjunkturze i ewent. wzmożeniu obrotu kompensacyjnego mogą wykazać zwiększenie pojemności o około 200 tys. ton. Rynki południowe (Włochy, z którymi mamy umowę kompensacyjną, Jugosławja, Rumunja i Grecja) również mogą dać w wyniku wzrost o ca 0.5 milj. ton. Wśród rynków zachodnich zwiększenie naszego wywozu do Francji jest możliwe, jednak wysoce problematyczne; co Belgji, Holandji i Szwajcarji eksport w r. bież. nie ulegnie prawdopodobnie zwiększeniu. Rynki bałtyckie t. j. Łotwy i Estonji w związku z pogłębiającym się w tych krajach kryzysem gospodarczym reprezentują znikome możliwości zbytu. Z rynków pozaeuropejskich jedynie Algier, przy sprzyjających warunkach może być poważniejszym odbiorcą polskiego węgla; natomiast dostawy do Egiptu, Turcji i Gibraltaru mają raczej charakter dorywczy.

Z tego przeglądu można wnosić, iż eksportowi węgla naszego w 1934 r. w stosunku do roku ubiegłego grozi skurczenie w granicach 0.5 do 1 milj. tonn.

Nowelizacja prawa przemysłowego

W związku z toczącemi się obecnie na terenie parlamentarnym pracami nad nowelizacją prawa przemysłowego, Warszawska Izba Przemysłowo-Handlowa jako Urzędująca Związku Izb Przemysłowo - Handlowych opracowała szczegółowy memorjał, określający zasadnicze stanowisko samorządu przemysłowo - handlowego w sprawie rządowego projektu ustawy o zmianie rozporządzenia Prezydenta R. P. z r. 1927 o prawie przemysłowem. Merytoryczna opinja Związku Izb wraz z odnośnemi poprawkami do projektu rządowej noweli została przedłożona miarodajnym czynnikom rządowym oraz sferom parlamentarnym.

Zwiększenie zapasu złota

w Banku Polskim

W ciągu pierwszej dekady lutego zapas złota powiększył się o 0.6 milj. zł. do 478.1 milj. zł., natomiast stan pieniędzy zagranicznych i dewiz obniżył się o 4.9 milj. zł. do sumy 76.9 milj. zł.

Na spadek dewiz w dalszym ciągu wpływa fakt księgowania zdyskontowanych weksli eksportowych, głównie sowieckich, na portfelu wekslowym, a nie jak uprzednio na rachunku dewiz, ponieważ weksle te są ostatnio wystawiane przeważnie w złotych. Ogólna suma tego rodzaju weksli wynosi obecnie około 32 milj. zł.

Ogólna suma wykorzystanych kredytów zmniejszyła się o 17.3 milj. zł. do 731.6 milj. zł., przyczem portfel wekslowy spadł o 16.9 milj. zł., a pożyczki zabezpieczone zastawami — o 0.4 milj. zł. do 57.1 milj. zł. Stan biletów skarbowych zdyskontowanych nie uległ prawie żadnej zmianie i wynosi 47.0 milj. zł.

Zapas polskich monet srebrnych i bilonu powiększył się o 0.3 milj. zł. do 46,7 milj. zł.

Pozycje „inne aktywa" i „inne pasywa" uległy spadkowi: pierwsza obniżyła się o 4.1 milj. zł. do 119.7 milj. zł., druga — o 14,7 milj. zł. do 219,0 milj. zł.

Natychmiast płatne zobowiązania wzrosły o pół miljona złotych do 248.5 milj. zł.

Obieg biletów bankowych — wskutek wyżej omówionych zmian na poszczególnych rachunkach— zmniejszył się o 11.7 milj. zł. do sumy 935.4 milj. zł.

Pokrycie złotem, uległo zwiększeniu, podnosząc się z 43.60% do 44.11% i przekraczając normę statutową o przeszło 14 punktów.

Stopa dyskontowa — 5%, zastawowa — 6%.

Już niezadługo Targi Lipskie

Mimo olbrzymich klęsk, jakie poniósł w ostatnich latach handel międzynarodowy, mimo szeregu utrudnień, jakie handel ten celowo hamowały, istnieje niejedna oznaka zapowiadająca jego regenerację i odbudowę. Nie bowiem niezdoła na dłuższą metę i w sztuczny sposób wstrzymać podyktowany warunkami naturalnemi bieg wymiany towarowej miedzy poszczególnemi państwami i narodami. Prowadzone obecnie rokowania handlowe polsko - niemieckie zdają się wskazywać na fakt, że w najbliższej przyszłości stosunki gospodarcze między obydwu gospodarcze ku sobie ciążącemi krajami zostaną ustabilizowane a nawet spodziewać się można już dzisiaj zintensyfikowania wzajemnych obrotów. Wspominamy o tem dlatego ponieważ już za parę tygodni (od 4 do 11 marca) rozpoczną się w Lipsku słynne Targi, na których reprezentowane bedzie okolo 70 państw. Oczywiście, że Targi Lipskie, poza możnością odświeżenia i pogłębienia stosunków z firmami niemieckiemi, dadzą również najdogodniejszą okazję do zaznajomienia się i zawarcia tranzakcyj z dostawcami i odbiorcami z najprzeróżniejszych krajów świata.

Nie ulega zatem wątpliwości, że właśnie tego rodzaju zbliżenie osobiste w czasie trwania Targów oddać może zarówno eksporterom jak i importerom polskim nieocenione korzyści.

Z działalności Spółek Akcyjnych

Tow. Akc. Fabryk Ołówków „St. Majewski".

W dniu 7 b. m. odbyło się w Warszawie ogólne zebranie akcjonarjuszów Tow. Akc. Fabryk Ołówków „St. Majewski".

Walne zebranie uchwaliło dywidendę w wysokości 5 procent za ostatni rok operacyjny.

Czy ulgi w spłacie zaległości ubezpieczeniowych?

Zagadnienie spłaty zaległości ubezpieczeniowych nastręczało i nastręcza znaczne trudności. Z jednej strony przesilenie, powodując spadek wytwórczości i obrotów, zmniejszyło możliwości płatnicze życia gospodarczego, z drugiej — wysoki, luksusowy niejako poziom składek ubezpieczeniowych, związany ze specyficzną „hiperinflacją" socjalną, nie uległ w ostatnich latach zniżce. W warunkach tych rozpoczęły narastać masowo zaległości składek ubezpieczeniowych, których egzekucja musiałaby spowodować całkowity upadek i ruinę licznych przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych.

Czynniki oficjalne zdawały sobie sprawę z konieczności uregulowania tej żywotnej kwestji. Wychodząc ze słusznych motywów i intencyj, wydano początkowo zarządzenia tymczasowe, w formie okólników Ministerstwa Opieki Społecznej, a następnie przygotowano na podstawie tych okólników projekt ustawy, który wniesiony został na Sejm, i niebawem zostanie ostatecznie uchwalony.

Niestety jednak, jak to bywa często, praktyka odbiega daleko od teorji. Posunięcia, które były pomyślane, jako mające przynieść ulgę życiu gospodarczemu, umożliwić przetrzymanie bez wstrząsów okresu przesileniowego, w istocie nie sprowadzają poważniejszej zmiany obecnego stanu rzeczy. Istotne postanowienie przewiduje bowiem, że ulgi w spłacie zaległości udzielane być mogą jedynie dla składek i opłat ubezpieczeniowych, których termin płatności upłynął przed 1 października 1931 roku. Gdyby ostatecznie ograniczono się do ścisłego stosowania tego postanowienia, to byłoby to już nieźle. Interpretacja jego przez Ministerstwo Opieki Społecznej stanowi właśnie ten moment, który odbiera wszelką skuteczność rzekomym „odciążeniom" ubezpieczeniowym.

Ubezpieczalnie społeczne stoją bowiem na stanowisku, że wszystkie wpłaty składek ubezpieczeniowych, uskuteczniane po dniu 1 października 1931, idą na poczet spłaty zaległości z okresu poprzedniego. W praktyce zatem, jeśli jakoweś przedsiębiorstwo posiadało w dn. 1 października 1931 dajmy na to 100.000 zł. zaległości, a kwotę tę wpłaciło w ciągu następnych dwuch lat z tytułu wpłat bieżących składek, to faktycznie, po wydaniu nowych rozporządzeń znajdzie się w tej samej sytuacji, co poprzednio, to znaczy będzie musiało spłacić również 100.000 zł. składek ubezpieczeniowych, które już nie będą mogły korzystać z żadnych ulg, czy ułatwień, jako zaległość powstała po roku 1931.

Tego rodzaju postanowienia zawierają ponadto w samem założeniu pewien moment niesprawiedliwości i niemoralności, gdyż stanowią uprzywilejowanie przedsiębiorstw, które w ostatnich latach gorzej uiszczały się ze swych zobowiązań wobec ubezpieczalni społecznych. Jeżeli bowiem jakieś przedsiębiorstwo posiadało w dniu 1 października 1931 np. 100.000 zł., a do chwili bieżącej spłaciło nie 100.000 zł., a jedynie 40.000 zł., to wówczas skorzysta z ulg w spłacie zaległości wynoszącej 60.000 zł., podczas gdy przytoczone wyżej przedsiębiorstwo z żadnych ulg korzystać nie będzie.

Obok wyżej podniesionych braków nowe ustawy pozostawiają wiele miejsca dla arbitralnej decyzji czynników miarodajnych, a więc Ministerstwa Opieki Społecznej oraz ubezpieczalni co do umarzania zaległości ubezpieczeniowych. Czynniki miarodajne mogą upoważnić instytucje ubezpieczeń społecznych do całkowitego lub częściowego umarzania zaległości w wyjątkowych wypadkach, a więc gdyby ściągnięcie zaległości mogło spowodować ruinę przedsiębiorstwa, jak również w przypadkach szczególnie ciężkiej sytuacji finansowej związków samorządowych, uznanej za taką przez władzę nadzorczą nad tymi związkami.

Nic słuszniejszego od tego postanowienia. Stanowi ono klapę bezpieczeństwa w wypadkach wyjątkowych, szczególnie trudnych do rozwiązania. Chodzi tylko teraz o to, w myśl jakich kryterjów będzie ono stosowane, kto będzie zeń korzystał, kto będzie konkretnie oceniał i decydował o jego zastosowaniu. Z natury rzeczy i z dotychczasowych doświadczeń wyciągnąć można wniosek niezbyt optymistyczny dla życia gospodarczego. Umarzanie zaległości będzie stosowane do przedsiębiorstw prywatnych w „wyjątkowych" wypadkach, nie tyle wyjątkowości sytuacji, co wyjątkowości pod względem ilości zastosowań. Znacznie częściej będą korzystać z nich instytucje o charakterze publicznym, a zwłaszcza związki samorządowe, które, jak wiadomo, należą do najgorszych płatników ubezpieczeniowych.

Słuszne intencje, przyświecające wydaniu nowych ustaw, mogą w ten sposób ulec spaczeniu w zastosowaniu praktycznem, nie przynosząc żadnych poważniejszych ulg życiu gospodarczemu. Byłoby to nad wyraz niepożądanem i niekorzystnem z punktu

Syndycy czy pasorzyty?

Od jednego z naszych czytelników otrzymaliśmy kilka uwag w sposób dosadny, chwilami może aż nadto ostro krytykujący działalność zarządców mas upadłościowych. Podajemy je poniżej, jako dla stosunków w dziedzinie tej niezmiernie charakterystyczne.

Sprawa likwidacyj upadłościowych ma swoją martyrologję. Te dzieje męczeństwa zawierają niezliczone wypadki, w których rola syndyków, t. j. zarządców i likwidatorów mienia upadłej firmy, występuje w żałosnem świetle.

W teorji procedura czynności syndyka ma na celu uzyskanie w sposób najsprawniejszy i najoszczędniejszy jak najwięcej gotówki z aktywów masy, podział jej sprawiedliwy między wierzycieli i, jeśli się da, ocalenie czegoś i dla upadłego. W praktyce procedura ta najczęściej staje się przewlekłem pasorzytowaniem syndyka i jego „kancelarji" na mieniu upadłego z krzywdą dla wierzycieli.

Oto jeden ze znanych mi wypadków, o którym w tych dniach słyszałem, i który został mi zilustrowany autentycznemi dokumentami:

Likwidacja aktywów pewnej firmy, znajdującej się w stanie upadłości, trwa już dwa lata, ale wierzyciele nie dostali ani grosza. Zato wydatki nie ustawały. Dość powiedzieć, że z uzyskanych ze sprzedaży towarów i z windykacji należności, sumy, działalność syndyka pochłonęła prawie 60 proc.

Nielada to sztuką było wydać tyle pieniędzy przy sprzedaży łatwych do zbycia towarów i wywindykowaniu kilku tysięcy złotych należności. Ale od czegóż pomysłowość: wynajem lokalu, boć trzeba mieć miejsce do „pracy"; ekspertyza przysięgłego buchaltera za bardzo wysokiem wynagrodzeniem — dla wyjątkowych talentów wyjątkowe wynagrodzenie; pensje personelu, składającego się z sekretarza osobistego, kilku urzędniczek i woźnego — całe to grono w pocie czoła pracowało, aby znaleść coś do roboty;

wydatki na komunikację — prawdopodobnie „reprezentacyjną", w kwocie 1.500 złotych;

wreszcie, honorarjum syndyka — jak na obecny brak chętnych i skrupulatnych pracowników — skromne, bo wynoszące okrągłe 12 tysięcy złotych.

Niema bodaj ani jednej upadłości, któraby nie wywoływała podobnych skarg i sarkania. Każda jest ponurym dramatem dla upadłej firmy i wierzycieli, ale dla syndyka najczęściej — wesołą komedją.

Ten odrazu wchodzi jako najbardziej uprzywilejowany i obdarowany wierzyciel. Oczywiście, nie kwapi się on z zakończeniem całej procedury.

Czyżby istotnie na tę plagę, która tem bardziej gnębi nasze życie gospodarcze, że największą jest podczas kryzysu, nie było środka zaradczego?

Z ŻYCIA PRZEMYSŁU

Kształtowanie się cen artykułów przemysłowych w r. ub.

Rok 1933 przyniósł w zakresie artykułów przemysłowych największą zniżkę cen węgla, mianowicie o 17,7%. Dość znaczny spadek cen zaznaczył się pozatem w r. 1933 w grupie „różnych" artykułów przemysłowych, wyniósł bowiem 12,8%. Zniżkowały przedewszystkiem ceny produktów naftowych, materjałów budowlanych, szeregu chemikalij, jak soli potasowych, kwasu siarkowego, benzolu, terpentyny, wreszcie papieru. Poważną zwyżkę cen wykazały natomiast ceny skór, zwłaszcza surowych, gdzie dla niektórych gatunków nastąpiło niemal podwojenie cen. Najsłabszą zniżkę wykazała grupa metali o 5,9%, zostały tu obniżone przeważnie o 10% ceny żelaza, mniejwięcej o tyleż spadły ceny cynku, natomiast ceny ołowiu nieznacznie wzrosły, podczas gdy ceny cyny zwyżkowały o około 2/5. Zwyżkę natomiast wykazują grupa drzewna, o 28,9%, oraz włókiennicza o 2,2%. W grupie drzewnej bardzo poważnie wzrosły ceny wielu sortymentów drewna surowego, ceny tarcicy podniosły się przeciętnie o jakieś 20%, ceny drewna opałowego obniżyły się natomiast w ciągu roku. W grupie włókienniczej wzrost cen nastąpił jedynie dzięki zwyżce i to silnej cen wełny surowej, oraz cen przędzy wełnianej, natomiast ceny tkanin wełnianych pozostały mniej więcej ustabilizowane, a ceny bawełny zarówno surowica, jak półfabrykatów i tkanin lekko zniżkowały.

Konkurencja Lasów Państwowych

Lasy państwowe podjęły w ostatnich czasach ostrą walkę konkurencyjną z prywatnemi placówkami handlu drzewnego, ustanawiając w całym szeregu punktów kraju swych przedstawicieli, t. zw. komisantów. Ich działalność daje się szczególnie we znaki na terenie zagłębia węglowego, gdzie rozwinęli oni akcję konkurencyjną, skierowaną przeciwko prywatnym dostawcom kopalniaków. Konkurencja ta doprowadza do deprecjacji cen i do chaosu na rynku dostawy kopalniaków. Można przytem dodać, że komisanci udzielają kopalniom nietylko długoterminowego kredytu, lecz kredytują im nawet koszty przewozów kolejowych.

Przykład ten dowodzi, że tworzenie nowych etatystycznych placówek handlowych nie wpływa uzdrawiająco na stosunki na rynku wewnętrznym. Wobec istnienia na terenie całego kraju dobrze zorganizowanych placówek handlu prywatnego, prowadzonych przez doświadczonych fachowców, tworzenie nowych placówek handlowych przez lasy państwowe niema uzasadnienia gospodarczego, zwłaszcza, że jeżeli idzie o unormowanie sprawy cen, wymiarów, warunków sprzedaży i t. p., to wszystkie te sprawy mogłyby być uregulowane w drodze porozumienia z przedstawicielstwem kupiectwa prywatnego, a nie w drodze dezorganizowania rynku.

widzenia gospodarczego. Obecnie wchodzimy bowiem w okres stopniowej likwidacji zjawisk przesileniowych, zbliżamy się do okresu twórczej pracy i rozbudowy gospodarczej. Wkraczanie w tę nową erę z nadmiernym balastem długów i wszelkiego rodzaju obciążeń na rzecz ciał publicznych, hamuje możliwości rozwojowe i rozmach przedsiębiorczości prywatnej. Równocześnie pozostawienie ciężaru obdłużenia nie przyczynia się do poprawy sytuacji wierzycieli, a więc w danym wypadku ubezpieczalni społecznych, gdyż obciążone przedsiębiorstwa nie są i tak w stanie spłacać kroć owych sum.

Czas istotnie skończyć z przeszłością, przekreślić zło, które z sobą przyniosła i przystąpić do nowej twórczej pracy. Zrozumienie sytuacji powinno podyktować tego rodzaju rozwiązania zagadnień oddłużeniowych m. in. w dziedzinie zaległości ubezpieczeniowych, któreby istotnie przyniosły możliwości rozpoczęcia tej pracy i pozostawiły zdrowe i silne warsztaty, któreby mogły się jej podjąć.

O czem się mówi i pisze?

Sytuacja złotego

W styczniowym zeszycie miesięcznika „Bank“, znajdujemy rozważania nad sytuacją naszej waluty i jej równowagi, jako, obok zrównoważonego budżetu, jednego z głównych fundamentów polskiej polityki gospodarczej i finansowej. Omówiwszy poszczególne elementy wpływ swój na stałość złotego wywierające, autor stwierdza, że:

„Niema w tej chwili żadnych oznak ani w zakresie polityki walutowej Rządu i Banku Polskiego, ani w sytuacji budżetowej, ani też wreszcie w kształtowaniu się bilansu płatniczego, któreby mogły nasuwać przypuszczenia, że dotychczasowa sytuacja złotego dozna w przyszłości jakiejkolwiek zmiany na gorsze“.

Jawność i tajemnica

P. K. Sokołowski na łamach „Polski Gospodarczej“ z dn. 10 b. m. w artykule p. t. „Państwo jako przedsiębiorca“, stając w obronie ostro krytykowanej zarówno z forum sejmowego, jak również przez prasę działalności przedsiębiorstw państwowych oświadcza m. in.:

„Gdybyśmy jednak zgodzili się, że nie wszystkie przedsiębiorstwa państwowe dają o swej działalności i o swym stanie sprawozdania w sposób przejrzysty i dokładny, to jeszcze stąd nie wynika zarzut, iż przedsiębiorstwa te uchylają się od kontroli publicznej. Wręcz przeciwnie: i w preliminarzu i w zamknięciach rachunkowych i w sprawozdaniach N. I. K. i w dyskusji na terenie parlamentarnym przedsiębiorstwa państwowe są stale „na cenzurowanem“ i dla wnikliwych obserwatorów nie przedstawiają — z gospodarczego punktu widzenia — żadnej tajemnicy. Jakże daleko do nich olbrzymiej większości przedsiębiorstw prywatnych, obowiązanych do publicznego składania rachunków. Nie państwowe, lecz właśnie prywatne przedsiębiorstwa stanowią swego rodzaju „tabu“ czy „Sezam“, a świeży przykład z Żyrardowem zdaje się świadczyć o tem, że nawet poważna mniejszość akcjonarjuszów pozbawiona jest wglądu w najprostsze elementy bilansu własnego przedsiębiorstwa“.

Troski i żale kupiectwa prowincjonalnego

Pod tym tytułem „Tygodnik Handlowy“, organ Stowarzyszenia Kupców Polskich, daje wyczerpujący obraz stosunków, z życia kupiectwa prowincjonalnego, naświetlając je na ogólnem tle całej niekorzystnej rzeczywistości gospodarczej. Spory ustęp artykułu poświęcony jest ustosunkowaniu się niektórych władz wymiarowych do kupców prowincjonalnych:

„Zaznaczyć wypada, że kupectwo na prowincji, przeważnie bardzo drobne, wskutek słabego jeszcze uświadomienia i braku sprężystych organizacji lokalnych, cierpi w znacznie większym stopniu z powodu samowoli miejscowych organów wymiarowych i egzekucyjnych, dla których okólniki i zarządzenia władz centralnych pozostają często martwą literą i ustępują na bok chęci wykazania się możliwie najefektowniejszemi rezultatami pracy, chociażby rezultaty te osiągnięte były bardzo dotkliwemi ofiarami ze strony płatników. Niemałą winę ponoszą tu oczywiście t. zw. „komisje szacunkowe“, które przeważnie wykazują zbyt wielką uległość wobec czynnika urzędniczego, z reguły akceptując jego wnioski wymiarowe, to też kupiectwo prowincjonalne naogół życzliwie odnosi się do projektowanego zniesienia tych organów, przy równoczesnej reorganizacji komisyj odwoławczych. Wreszcie podkreślić trzeba, że w mniejszych miasteczkach po za podatkami na rzecz skarbu i miast stosowane są jeszcze podatki i świadczenia w naturze na rzecz samorządu powiatowego, co — jeśli nawet nie zwiększa ogólnych ciężarów podatkowych — to w każdym razie komplikuje jeszcze samą formę ich uiszczania, stwarzając jeszcze jeden rodzaj organów wymiarowych i egzekucyjnych, którego niezna kupiectwo w Warszawie i w miastach, wydzielonych z powiatów“.

Produkcja skartelizowana

na tle globalnej produkcji przemysłowej

Rola karteli i monopoli w całokształcie naszej produkcji przemysłowej jest przedmiotem wymiany zdań.

W tej sprawie dokonane zostały dwa obliczenia. Jedno przez dr. Rogera Battaglię, który za punkt wyjścia wziął wartość produkcji skartelizowanej oraz monopolowej i porównał ją z wartością całej naszej produkcji przemysłowej. Drugiem jest obliczenie p. Kaleckiego, który porównuje nie wartość produkcji, lecz ilość przepracowanych robotnikodni. Obydwa obliczenia dotyczą 1930 r. i, jeżeli idzie o cyfry globalne, różnią się nieco od siebie. Mianowicie wg. dr. Battaglii udział produkcji skartelizowanej i monopolowej w całej produkcji przemysłowej wynosił łącznie 36,3%, a wg. p. Kaleckiego 40,6%. Znacznie poważniejsza różnica między temi obliczeniami zachodzi w zakresie określenia udziału poszczególnych grup w tych odsetkach. Wg. p. Kaleckiego z cyfry 40,6% przypada na prywatną produkcję skartelizowaną 36,7%, a na monopole państwowe 3,9%. Według zaś dr. Battaglii w cyfrze 35,3% monopole państwowe partycypują w 14,5%, a prywatna wytwórczość skartelizowana w 21,8%.

Mimo pozornej sprzeczności niema zasadniczych różnic między temi obliczeniami. Każde z nich operuje bowiem inną metodą i z każdego z nich wypływają inne wnioski. Obliczenia dr. Battaglii, oparte na ocenie wartości produkcji, są w pewnej mierze miarą wpływu karteli i monopoli na całokształt życia gospodarczego. Natomiast obliczenia p. Kaleckiego są raczej miarą wpływu karteli i monopoli w dziedzinie stanu zatrudnienia.

Z porównania tych obliczeń można wyciągnąć wniosek, że stosunkowo wysoki pod względem wartości produkcji udział karteli prywatnych w produkcji całego przemysłu znajduje do pewnego stopnia swój ekwiwalent w dziedzinie socjalnej. Ekwiwalentu tego nie znajdujemy przy monopolach państwowych, które, koncentrując siódmą część całej produkcji przemysłowej, jednocześnie dają zatrudnienie niewielkiej stosunkowo liczbie robotników, przepracowują bowiem zaledwie 1/25 robotnikodni, realizowanych w całym przemyśle.

Kto posiada jakiekolwiek papiery wartościowe musi czytać Gazetę Giełdową i Losowań, aby uniknąć strat z powodu zastrzeżeń

Położenie przetwórczego przemysłu metalowego w okręgu Warszawskiej Izby Przemysłowo-Handlowej

Jak nas informują, sytuacja przemysłu metalowego na terenie Izby w stosunku do grudnia r. ub. nie uległa większym zmianom. Wypada jednak podkreślić, iż w niektórych działach tej gałęzi przemysłu dała się w styczniu r. b. zauważyć lekka poprawa, uwidaczniająca się we wzroście stanu zatrudnienia przedsiębiorstw; dotyczy to przedewszystkiem niektórych odlewni żelaza i stali okręgu warszawskiego, następnie wytwórni różnych wyrobów żelaznych, fabryk opakowań blaszanych, aparatów elektrycznych, wytwórni obrabiarek do metali i t. p. Natomiast położenie fabryk maszyn rolniczych było w dalszym ciągu b. ciężkie, a również w zakresie produkcji drutu, parowozów i wagonów, konstrukcyj żelaznych konjunktura nie doznała polepszenia.

ODPOWIEDZI REDAKCJI

WP. **Br. Rog. w Inow.** 4% Prem. Inwest. Nr. 6346/45 wylosowana w jednem z poprzednich ciągnień. Do wypłaty należy przedstawić z 16-ma kuponami. Nr. 7700/7 — to samo. Do wypłaty — z 9-ma kuponami. Pozostałe niewlosowane i nic nie wygrały. Odpowiedzi udzielamy wyłącznie za pośrednictwem Gazety. Znaczki pocztowe — do dyspozycji.

„Bank“. Podług zasięgniętych przez nas informacyj świadectwo przemysłowe winno być wykupione I kategorji. W przeciwnym bowiem razie zatarłaby się różnica między domem bankowym o ograniczonym zakresie działania, a kantorem wymiany, którego czynności są znacznie ograniczone. W prawie bankowem Art. 3 p. 2 oraz art. 4) czynność obu instytucyj są dokładnie sprecyzowane, więc niema żadnych wątpliwości. Zwracamy uprzejmie uwagę, iż o kategorji patentu nie decyduje ilość obrotów, lecz zakres działania. Domy bankowe o ograniczonym zakresie działania mają prawo dokonywania wszelkich operacyj bankowych, z wyjątkiem przyjmowania wkładów i depozytów oraz wydawania gwarancyj, natomiast działalność kantorów wymiany ogranicza się do kupna-sprzedaży na rachunek własny i obcy pieniędzy zagranicznych (banknotów i monet) krajowych papierów wartościowych i losów loteryjnych oraz przyjmowanie asekuracji krajowych pożyczek premjowych.

WP. **M. I. Krz. w Nowym Jorku.** List otrzymaliśmy. Po otrzymaniu wyczerpujących informacyj w kwestjach o które WP. się zapytuje, odpowiedź zamieścimy na tem miejscu.

Wkłady oszczędnościowe w P. K. O.

w m-cu styczniu 1934 r.

Wkłady oszczędnościowe w P. K. O. wzrosły w styczniu b. r. o zł. 10.667.595.—, osiągając na dzień 31. I. 1934 stan 491.353.328 zł., łącznie zaś z wkładami pochodzącemi z waloryzacji dawnych wkładów markowych zł. 516.980.907.—.

Jednocześnie ze wzrostem wkładów oszczędnościowych wzrosła w tym czasie i liczba oszczędzających w P. K. O. W ciągu stycznia b. r., P. K. O. wydała 32.736 nowych książeczek oszczędnościowych, osiągając na dzień 31.I.1934 r. ogólną liczbę 1.147.392 książeczek, łącznie zaś z książeczkami pochodzącemi z waloryzacji 1.179.740 książeczek.

GIEŁDY PIENIĘŻNE

Warszawa

(9.II. — 15.II.).

W okresie sprawozdawczym nastrój na giełdzie stołecznej był do pewnego stopnia apatyczny. Wywołało to z jednej strony redukcję obrotów, z drugiej zaś — obniżenie kursów nawet najpopularniejszych walorów. Niewątpliwie wypadki, rozgrywające się na zachodzie miały duży wpływ na rozwój operacyj giełdowych, trwożliwa bowiem publiczność wstrzymywała się od kupna, o czem świadczy mała ilość zleceń n akupno, napływająca do naszych instytucyj bankowych. Również niezdecydowane stanowisko zajęła kulisa, mało angażując się, zwłaszcza w większych operacjach.

Na rynku dewizowym zapotrzebowanie na dewizy było o wiele mniejsze, niż w okresie poprzednim.

Zapotrzebowanie, jak zwykle, było pokrywane przez Bank Polski łącznie z innemi bankami.

Dewizy na Brukselę, Gdańsk, Holandję, Paryż i Włochy miały tendencję mocniejszą, natomiast Londyn, Nowy Jork, Praga i Zurich w większym lub mniejszym stopniu się obniżyły. Największe poruszenie w sferach giełdowych wywołał fakt dewaluacji korony czeskiej, która w drugiej połowie tygodnia nie znajdowała odbiorców i pozostała bez notowań urzędowych.

Na rynku **papierów procentowych tak państwowych** jak i **prywatnych** zaznaczyła się tendencja słabsza. Pomimo tego odpornie się trzymały 6% Poż. Dolarowa i 7% Poż. Stabilizacyjna, które niewiele ucierpiały. Z listów zastawnych towarzystw kredytu długoterminowego nie poniosły strat 4½% L. Z. Ziemskie oraz 8% L. Z. m. Warszawy, które, dzięki zakupom, czynionym w celach lokacyjnych, zdołały się utrzymać na niezmienionym poziomie. Listy prowincjonalne były w zaniedbaniu. Nieco niżej też ceniono obligacje magistrackie.

Na rynku akcyjnym ruch się zwiększył.

Większem zainteresowaniem cieszyły się akcje przedsiębiorstw przemysłowych, o czem świadczą liczniejsze obroty oraz większa ilość notowanych akcyj, czego od dłuższego czasu nie można było zaobserwować.

Dewizy: Belgja 123.50—123.65 — 123.60. Gdańsk 172.80—173. Holandja 356.65 —357—356.90. Kopenhaga 121.65—121. Londyn 27.15—26.93—26.94. Nowy Jork 5.42½ — 5.35, Kabel 5.43½—5.36. Oslo 136.80—136.75. Paryż 34.92 —34.93. Praga 26.22 — 26.15. Sztokholm 140.50 — 139.30. Szwajcarja 171.50—171.47. Włochy 46.63—46.69—46.68.

Obroty międzybankowe: Berlin 209.65—209.25.

Papiery państwowe: 3% Prem. Poż. Budowlana 42—41.75, 4% Prem. Poż. Dolarowa 54.60 — 54.25 — 53.50. 4% Prem. Poż. Inwestycyjna 108.50—107.50, w pełnych serjach 114.—, 5% Poż. Konwersyjna 58.25—56.50, 5% Konwers. Poż. Kolejowa 55.— 54.75, 6% Poż. Dolarowa 66.75— 66—66.85, 7% Poż. Stabilizacyjna 56.75 —57.25—56.63 (w sztukach po dol. 500 — 57.50—57— 57.13), 7% L. Z. Państw. Banku Rolnego oraz 7% L. Z. i Oblig. Komunal. Banku Gospodarstwa Krajowego 83.25, 8% L. Z. P. B. R. oraz 8% L. Z. i Oblig. Komunal. B. G. K. 94. 8% Oblig. Budowl. B. G. K. 93.

Prywatne papiery lokacyjne: 8% L. Z. Tow. Przem. Polskiego 69, 4% L. Z. Ziemskie 41.75—42, 4½% L. Z. Ziemskie 52—53—52. 8% L. Z. Ziemskie 44.50, 7% L. Z. Ziemskie (dolarowe) 42.38— 42.13—41.25, 4½% L. Z. m. Warszawy 58.75—59.25, 5% L. Z. m. Warszawy 65.50—65.75—65, 8% L. Z. m. Warszawy 54.50—54.75 —54.25, 4½% L. Z. m. Łodzi—53. 5% L. Z. m. Łodzi 61, 8% L. Z. m. Łodzi 51. 5% L. Z. m. Radomia 41.75—42.25—42.13, 5% L. Z. m. Siedlec 41, 6% Oblig. m. st. Warszawy: VI 52.13—51.75. VIII i IX 51.13—50.50. VII 42.50. V 4½% 40.25.

Akcje: Bank Polski 85.25. — 86.50 — 86.25, Cukier 15.50. Węgiel 13.50, Lilpop 11.25 — 11.30 —11.—, Modrzejów 2.90—3.05. Ostrowiec 21.50. Starachowice 10.50—10.40. Haberbusch 40.

Rynek prywatny: Banknoty: dolarowe 5.44 — 5.38 — 5.38½, sowieckie 100 — 102 — 101, niemieckie 209.50 — 208.75, austrjackie 99 — 98.50, czechosłowackie 23.20—21, francuskie 34.91.

Monety: rubel złoty 4.64—4.63 — 4.63½. dolar 8.97½ — 8.95 — 8.97.

GIEŁDY ZAMIEJSCOWE.

(8.II — 14.II)

ŁÓDŹ.

Banknoty dolarowe 5.42 — 5.38, austrjackie 99.50, dewiza na Londyn 27.15, 3% Prem. Poż. Budowlana 42, Dolarówka 54, 4% Prem. Poż. Inwest. 109, 4½% L. Z. m. Łodzi 54, 8% L. Z. m. Łodzi 50.25 — 51.

KRAKÓW.

3% Prem. Poż. Budowlana 42 — 42.50, Dolarówka 53 — 54.25 — 52.50, 5% Poż. Konwersyjna 57 — 57.40, L. Z. Skonwertowane b. Banku Krajowego: 4½% 57. 4% — 62.

POZNAŃ.

Dolarówka 54, L. Z. Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego: 4½% dolarowe serji K. z 1933, r. 48.50 — 48, 4% Konw. ostempl. 44.50, 4½% złotowe serji K. z 1933 r. — 45.

Giełda zbożowo-towarowa w Warszawie

Ostatnie notowania

Kursy ustalone na podstawie cen giełdowych.

Żyto jednolite 700 g/l od 14.25 do 14.75. Żyto zbierane 687 g/l — —. Pszenica jara czerwona 775 g/l — —. Pszenica jednolita 748 g/l 20.50—21.00. Pszenica zbierana 737 g/l 20.00—20.50. Owies jednolity 468 g/l 11.50— 12.00. Owies zbierany 438 g/l 11.00 — 11.50. Jęczmień kaszany 632 g/l 13.75—14.00. Jęczmień browarny 684 g/l bez obr. 15.00 —15.50. Groch polny z workiem 20.00—22.00. Groch Victoria z workiem 27.00—31.00. Wyka 13.00—13.50. Peluszka 13.00 — 13.50 Seradela podw. czyszczona 9.50—10.50. Łubin niebieski 7.00 — 7.50. Rzepak zimowy 46.00 — 49.00. Rzepik zimowy 49.00—51.00. Rzepik letni 49.00 —51.00. Siemie lniane basis 90% 43.00—44.00 Koniczyna czerwona sur. bez gr. kanianki 150.00— 190.00. Koniczyna czerwona bez kan. o czyst. 97% 210.00—235.00 Koniczyna biała surowa 60.00— 70.00. Koniczyna biała bez kanianki o czyst. 97% 80.00 — 100.00. Ziemniaki fabryczne 4.00 —4.25. Mak niebieski z workiem 50.00—55.00. Mąka pszenna gat. pierwszy 45% Luks. 34.00 — 38.00. Mąka pszenna gat. pierwszy — 65% 30.00—34.00. Mąka pszenna gat. drugi 20% po Luks. 25.00—30.00. Mąka pszenna gat. trzeci „Poślednia“ 17.00 —23.00. Mąka „żytnia I gat. 0 do 55%“ 24.00—25.00. Mąka „żytnia I ga. 0 do 65%“ 23.00—24.00. Mąka „żytnia II gat.“ 17.50— 18.50. Mąka „żytnia razowa“ 18.00—19.00. Mąka „żytnia poślednia“ 12.00—13.00. Otręby pszenne szale z przem. stand. 11.75 — 12.25. Otręby pszenne średn. z przem stand. 10.75 — 11.25. Otręby żytnie z przem. standart. 8.50—9.00. Kuchy lniane 17.00—17.50. Kuchy rzepakowe 14.00—14.50. Kuchy słonecznikowe 42—44% 15.00—15.50 Śruta sojowa 45% z workiem 20.00—21.00.

Usposobienie spokojne.

Terminarz akcjonarjusza

22 lutego.

„Gafota“ Lwowska Fabryka Obuwia, Sp. Akc. we Lwowie w likwidacji — o godz. 12-ej w sali posiedzeń Powszechnego Banku Kredytowego we Lwowie.

24 lutego.

Włocławska Fabr. Cykorji „Stella“, S. A. — o godz. 18-ej w lokalu Zarządu we Włocławku, Kościuszki 28.

28 lutego.

Belgijska Spółka Akcyjna Towarzystwo Południowo - Rosyjskich Hut Lustrzanych — nadzwyczajne — o godz. 16.30 w siedzibie Zarządu Spółki w Brukseli przy ul. Henri Maus 37/39.

Polskie Fabryki Kabli i Walcownia Miedzi, Sp. Akc. — o godz. 12-ej w Ożarowie pod Warszawą przy fabryce Spółki.

Polska Centrala Importu Kawy, S. A. w Gdyni — o godz. 17-ej w Warszawie przy ul Moniuszki 6.

Warszawska Sp. Akc. Budowy Parowozów — o godz. 17-ej w lokalu Banku Dyskontowego Warszawskiego w Warszawie Fredry 8.

Zjednoczone Fabryki Wyrobów Metalowych M. Rosenstein i L. Bromberg, Sp. Akc. w Częstochowie — nadzwyczajne — o godz. 17-ej w lokalu Zarządu przy ul. Berka Joselewicza 3 w Częstochowie.

Kolej Lokalna Lwów — Stojanów — o godz. 10-ej w lokalu biura Małopolskich Kolei Żelaznych we Lwowie, Jagiellońska 1 II p.

„Ludwig Buchholz“, Fabryka Skór S. A. w Bydgoszczy — o godz. 11-ej w Bydgoszczy w lokalu przedsiębiorstwa, ul. Garbary 2, 4, 6 i 8.

S. A. Tow. Warszawskie Oczyszczenia i Sprzedaży Spirytusu „Rektyfikacja Warszawska“ — o godz. 18-ej w siedzibie Spółki przy ul. Dobrej 48/50 w Warszawie.

1 marca.

Kompanja Handlu Zamorskiego, S. A. w Gdyni—o godz. 17-ej przy ul. Moniuszki 6 w Warszawie.

3 marca.

„Browar Gambrinus Spółka Akcyjna dawn. D. Sercarz“ — o godz. 17-ej w siedzibie Spółki w Będzinie przy ul. Czeladzkiej 14.

5 marca.

Zakłady Przemysłowe „Guma Rubber“, Sp. Akc. — o godz. 18-ej w lokalu Spółki przy ul. Gęsiej 30 w Warszawie.

Akcyjne Tow. Krawieckie „Ameryka“, S. A. — o godz. 20-ej w lokalu Spółki przy ul. Ząbkowskiej 40 w Warszawie.

7 marca.

Sp. Akc. Tomaszowskie Przędzalnie Wełny Czesankowej w Tomaszowie Mazow. — o godz. 12-ej w lokalu Zarządu w Warszawie Krakowskie-Przed. 16/18.

Polskie Towarzystwo Wzajemnych Ubezpieczeń Cukrowni w Warszawie — o godz. 18-ej w lokalu Spółki w Warszawie Plac Trzech Krzyży 18 m. 4.

10 marca.

Browar Krotoszyński, Sp. Akc. w Krotoszynie — o godz. 11-ej w lokalu Spółki w Krotoszynie ul. Słodowa 15.

15 marca.

Przemysł Mydl. i Perf. Fryderyk Puls, Sp. Akc. — o godz. 18-ej w lokalu Spółki w Warszawie przy ul. Wierzbowej 11.

17 marca.

R. Dratt & S-ka, Fabryka Maszyn Rolniczych i Odlewnia Żelaza w Chełmie, S. A. — o godz. 17-ej w kancelarji notarjusza Bleszyńskiego w Chełmie.

Z działalności instytucyj kredytu długoterminowego

Stan obiegu listów zastawnych na 31 stycznia 1934 r.

Poznańskie Ziemstwo Kredytowe.

4½% dolar. serji K. 1933 r. dol. 6.854.460.

4½% dolar. zast. w złocie serji K. 1933 r. dol. 2.378.640.

4½% złotowych serji K. 1933 r. zł. 16.021.460.

4% złotowych konwersyjnych zł. 30.304.950.

Wileński Bank Ziemski S. A.

Stan obiegu listów zastawnych **na dz. 1 stycznia 1934 r.**

4½% złotowe zł. 50.855.800.—.

5% złotowe zł. 966.300.—.

8% (obecne 4½% dolarowe) dol. 4.744.300.—.

LOSOWANIA

Bony Funduszu Inwestycyjnego

po zł. 25 wart. nom.

Losowanie z dnia 15 lutego 1934 r.

Nr.Nr. **2644 3138 4609 5048 18571 28439 37220.**

Wylosowano siedem numerów Bonów dla każdej z 10 seryj wygranych, łącznie więc 70 sztuk.

Wypłata natychmiastowa po zł. 100 na każdy Bon.

Obligacje Banku Gospodarstwa Krajowego

Losowanie z dnia 25 stycznia 1934 r.

A) **XV. Losowanie.**

emitowanych w złotych w złocie wedle dawnego parytetu.

8% Obligacyj Komunalnych Banku Gospodarstwa Krajowego.

oraz **skonwertowanych** na 5½% na zasadzie ustawy z dnia 20 grudnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 115 poz. 950) odcinków powyższych obligacyj komunalnych, które stanowiły w dniu 31 grudnia 1932 własność Skarbu Państwa, Pocztowej Kasy Oszczędności, Banków Państwowych, Banku Polskiego oraz Instytucyj Ubezpieczeniowych, wymienionych w § 1 rozp. Min. Skarbu z dnia 6 lutego 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 47).

Odcinki A po zł. 100.— w zł. w obecnej równowartości à 1.72 po zł. 172.— w zł. Nr. Nr. 1102 1174 1780 2223 2726 2950 2964 4216 5165 5195 5436.

Odcinki B po zł. 1000.— w zł., w obecnej równowartości à 1·72 po zł. 1720.— w zł. Nr. Nr. 5665 6749 11009 12091 14809 26753 29059 32145 34455 34815 35952 37297 40764 47387 48026.

B) Następujące losowania opiewających na złote w złocie wedle nowego parytetu, względnie równowartość w walutach obcych **7% Obligacyj Komunalnych i 7½% Oblicyj Bankowych** Banku Gospodarstwa Krajowego łącznie ze **skonwertowanemi na 5½%**, na zasadzie ustawy konwersyjnej wyżej wymienionej, odcinkami powyższych obligacyj komunalnych i bankowych, stanowiących własność określonych wyżej osób prawnych:

XI losowanie 7% i 5½%-wych obligacyj komunalnych, Em. II.

VII losowanie 7% i 5½%-wych obligacyj komunalnych, Em. III.

VIII losowanie 7%-wych obligacyj komunalnych, Em. II. S.

XI losowanie 7½% i 5½%-wych obligacyj bankowych, Em. I.

VI losowanie 5½%-wych obligacyj bankowych Em. II.

7% i 5½% Obligacje Komunalne.

Odcinki A po zł. 100.— w zł., Emisja II. Nr. Nr. 288 320 476 1524 2265 2516 3304 3528 3940 4499 4764 5166 5772 6166 7031 7796 7718 7968 8966 9110. **Emisja III.** Nr. Nr. 10702 10954 11325 11591 11773 11939 12206

Odcinki B po zł. 1000.— w zł., Emisja II. Nr Nr. 790 1864 2867 3046 4866 6932 6933 7553 8263 12545 12636 12804 12901 13520 10262 10898 10948 11224 11902 15254 15894 16466 17495 19542 19547. **Emisja III.** 21226 21811 21830 22213 22231 22944 23182 24179 24231 24495 24691.

Odcinki C po zł. 5000.—w zł., Emisja II. Nr. Nr. 144 174 353 551 567 1891 2836 3165 5316 5376 5968 6955 9905 11251 11290 11763 12914. **Emisja III.** 13315 13351 14308 14466.

Odcinki D po zł. 10.000.— w zł., Emisja II. Nr. Nr. 88 143 240 2936 3075 4088 6610 7233 7821 8862 9444 9920 10142.

Odcinki E po zł. 8914.— w zł., Emisja II. Nr. Nr. 373 1670 1673 1857.

Odcinki F po zł. 4338.— w zł., Emisja II. Nr. Nr. 446 609 1040 1075. **Emisja III.** Nr. 2636.

Odcinki G po zł. 1720.— w zł., Emisja II. Nr. Nr. 1650 4302 4658 4738 5021 5392 6920 6960 7793.

7%-we Obligacje Komunalne Emisji II. S.

Odcinki po 1000.— fr. fr.: Nr. Nr. 63 587 628 769 842 1236 1355 2074 2235 2530 2671 2681 2717 2730 2778 2185 3357 3413 3418 3551 3805 4041 4078 4189 4365 4736 5225 5744 5804 5893 6123 6216 6305 6386 6782 7523 7600 7995 8628 9418 9902 9913 9929 10121 10363 10410 10498 10607 11236 11284 11430 11978 12275 12681 13017 13166 13170 13253 13563 13580 13896 13958 14352 14392 14782 15656 15801 15858 15872 15877 16006 16375 16398 16412 16423 16598 16820 17024 17537 17597 17734 17853 18134 18260 18345 18375 18755 18868 19382 19580 19631 19859 19936 20223 20591 20597 21457 21487 21682 21795 21822 21986 22316 22767 23302 23367 23531 23602 23618 23818 24606 24872 24912.

7% i 5½%-we Obligacje Bankowe.

Odcinki A po zł. 100.— w zł. Emisja I. Nr. Nr. 135 179 225 799 988 1208 1393 1394 1630 1945 1951. **Emisja II.** Nr. Nr. 2034 2167 2184 2208 2366 2402.

Odcinki B po zł. 1000.— w zł., Emisja I. Nr. Nr. 287 1462 1465 1495 1619 2045. **Emisja II.** Nr. Nr. 2415 2492 2709.

Odcinki C po zł. 5000.— w zł., Emisja I. Nr. Nr. 206 1087.

Odcinki D po zł. 10.000.—w zł., Emisja II. Nr. Nr. 971.

Wypłaty od 1 kwietnia 1934 r.

Prem. Poż. Holenderska z r. 1904 po flh. 15

Wylosowano do amortyzacji w dniu 15 listopada 1933 r.

Serje: 2025 2408 2579 3040 4976 8485 8747 14488 15506 16105 16436 18057 18849 22072 22202 23256 24564 29269 31584 35507 39740 40758 41328 43694 44656 45375 46004 47241 48363 48931 49320 57328 57561 57985 59863 63113 63861 64399 65192 69488.

Każda serja zawiera 50 numerów.

Losowanie wygranych z dnia 15 grudnia 1933 r.

Na flh 120.000: S. 24564 Nr. 40.

Na flh 4.800: S. 41328 Nr. 23.

Na flh 1.200: S. 45375 Nr. 12.

Po flh 480: S. 14488 Nr. 30; S. 23256 Nr. 36; S. 31584 Nr. 49; S. 57328 Nr. 49; S. 57985 Nr. 6.

Po flh 240: S. 2025 Nr. 5, 27, 40; S. 8485 Nr. 7; S. 18057 Nr. 8 37; S. 18849 Nr. 26; S. 40758 Nr. 5: S. 43694 Nr. 31; S. 57561 Nr. 41.

Po flh 120 S. **2408** Nr. 17 25 39 **4976** 19 25 28 **8747** 26 **14488** 22 23 **18057** 18 30 **23256** 28 **31584** 22 **35507** 1 14 48 **39740** 22 28 34 **40758** 12 **41328** 9 28 **43694** 8 **45375** 2 **46004** 31 **47241** 22 39 **48363** 26 **48931** 10 25 **49320** 18 **57561** 31 **57985** 19 **59863** 6 13 33 **63861** 13 **65192** 27 **69488** 5 46.

Po flh 48 S. **2025** Nr. 31 43 **2579** 27 39 41 **4976** 20 **8485** 41 45 **8747** 11 20 24 37 **14488** 6 20 25 34 37 **15506** 20 30 33 48 **16105** 1 11 **16436** 2 19 28 35 **22072** 16 26 **22202** 6 16 17 22 25 44 **23256** 34 39 47 **24564** 25 37 45 **29269** 17 **31584** 14 27 28 35 44 48 **35507** 19 39 **39740** 2 **41328** 4 25 **43694** 6 17 24 43 45 49 **44656** 12 **45375** 34 39 **46004** 10 15 21 **47241** 41 **48363** 10 32 45 **48931** 14 17 **49320** 22 **57328** 18 **57561** 5 **57985** 4 **59863** 8 45 **63113** 35 37 45 **64399** 24 **65192** 32.

Po flh 36 S. **2025** Nr. 3 6 17 45 48 **2408** 1 14 35 47 48 50 **2579** 8 **3040** 7 14 19 37 42 43 46 **4976** 7 10 27 **8485** 4 8 10 38 46 48 **8747** 7 23 31 36 **14488** 12 14 **15506** 12 13 34 37 45 50 **16105** 13 16 19 28 40 41 50 **16436** 12 27 29 46 50 **18057** 3 15 17 32 35 40 46 **18849** 9 12 19 27 31 37 44 48 49 **22072** 7 8 29 **22202** 12 24 **23256** 1 3 17 23 24 27 **24564** 1 2 8 21 24 34 **29269** 1 4 8 15 19 37 39 **31584** 19 26 36 **35507** 2 5 25 26 32 45 **39740** 3 6 7 17 19 25 36 42 43 45 50 **40758** 4 14 23 46 **41328** 3 38 39 **43694** 44 46 48 **44656** 7 9 15 27 29 33 40 44 49 **45375** 7 23 33 44 **46004** 25 30 46 50 **47241** 8 9 15 19 28 44 **48363** 8 14 23 34 **48931** 6 7 20 22 29 30 38 **49320** 20 34 **57328** 5 29 31 48 **57561** 4 19 20 34 45 **57985** 12 20 43 **59863** 10 17 24 28 44 **63113** 18 29 31 34 38 49 50 **63861** 21 27 28 33 48 **64399** 4 19 **65192** 6 31 33 43 **69488** 6 10 15 17 32 38 44.

Po flh 24 S. **2025** Nr. 9 14 21 22 25 29 30 34 38 41 44 50 **2408** 3 7 8 9 10 12 19 22 31 41 46 **2579** 16 17 20 21 24 25 44 **3040** 5 23 25 26 31 34 38 47 **4976** 1 3 5 14 15 21 32 33 41 43 48 49 **8485** 9 20 24 26 37 42 **8747** 1 5 25 38 41 42 43 45 48 50 **14488** 1 4 7 9 27 29 31 40 50 **15506** 3 6 9 14 18 38 39 41 46 47 **16105** 7 8 14 23 26 27 35 39 **16436** 1 4 6 7 10 17 23 26 37 40 43 44 **18057** 4 13 20 21 24 34 36 42 44 48 **18849** 2 5 7 8 11 13 14 20 22 25 35 40 41 46 **22072** 1 5 6 9 19 24 30 33 39 40 43 48 49 **22202** 1 5 7 18 32 40 45 47 **23256** 8 13 18 19 25 32 38 50 **24564** 12 15 16 22 33 36 38 43 46 **29269** 5 9 11 23 27 34 38 43 46 **31584** 8 10 12 15 16 32 50 **35507** 7 9 28 38 40 42 44 50 **39740** 8 9 10 11 12 26 33 44 49 **40758** 3 8 10 11 17 19 24 27 30 36 37 39 41 45 47 48 50 **41328** 18 22 27 40 44 45 46 50 **43694** 2 5 7 12 15 22 27 30 34 35 36 38 42 **44656** 2 4 16 18 19 20 21 25 32 36 39 46 **45375** 6 8 11 22 24 25 27 42 **46004** 4 6 12 26 37 38 39 45 47 48 49 **47241** 18 37 38 49 **48363** 29 30 36 38 39 41 46 48 50 **48931** 2 15 16 18 24 42 44 50 **49320** 3 4 9 10 13 14 26 27 31 33 35 42 47 48 50 **57328** 1 8 11 12 13 14 15 24 25 27 28 32 35 43 **57561** 3 6 10 44 50 **57985** 3 8 9 16 22 23 24 27 29 30 38 39 41 42 45 **59863** 15 16 20 26 27 31 38 40 42 46 **63113** 4 7 15 17 20 24 26 33 43 44 47 48 **63861** 10 16 19 20 29 35 37 38 40 41 43 45 **64399** 1 8 11 17 23 46 47 50 **65192** 2 12 19 20 21 23 35 40 45 47 49 50 **69488** 7 27 41 42 43 47 50.

Wypłata natychmiastowa.

Zastrzeżone papiery

przez Urząd Śledczy.

3% Prem. Poż. Budowlana
Nr-Nr. 130331 do 130340.

4% Prem. Poż. Dolarowa III ser.
Nr. 817445.

Akcje Banku Polskiego.
Nr. 392219—20.

Wzbronienie wypłat.

Wydział V Sądu Okręgowego w Warszawie wzbronił wypłat oraz dokonywania jakichkolwiek tranzakcyj:

5% Państw. Poż. Konwers z 1924 r.

Zł. 2000 Nr. 4200022, **zł. 100** Nr. 4208152—54.

Zł. 50. Nr. 214693 — 694 3357786.

Zł. 10. Nr. 621731 — 734 3563295—300.

Św. ułamkowe, zł. 3. Nr. 4411—12 330288—289.

Św. ułamkowe, zł. 1. Nr. 7489—90 530340.

Termin zgłoszenia sprzeciwu do 9.II.1936 r.

Ogłoszenie Bank Polski.

Bank Polski ogłasza o zagubieniu akcyj Nr.Nr. 26388 243334

Termin zgłoszenia sprzeciwu do 12 maja 1934 r.

(Mon. Pol. Nr. 32 i 34 z 9 i 12. II. 1934 r.).

REDAKCJA I DZIAŁ OGŁOSZEŃ: ulica Śniadeckich 9, telefon 8-38-19. Redaktor przyjmuje we wtorki i piątki od godz. 5—6. **ADMINISTRACJA:** w Domu Bankowym Zjednoczonych Bankowców Antoni Pawlikowski i S-ka w Warszawie ulica Mazowiecka Nr. 1, telefon 220-70 — Konto P. K. O. Nr. 27111. **Warunki prenumeraty** w Warszawie i na prowincji: Rocznie zł. 20.— Półrocznie zł. 10.— Kwartalnie zł. 5.— Miesięcznie zł. 1.80. Zagranicą rocznie zł. 24.— Numer pojedynczy 50 groszy. **Cena ogłoszeń:** 1 strona zł. 800.—; ½ strony zł. 450.—; ¼ strony zł. 250.—; ⅛ strony zł. 150.—

Redaktor: Maksymiljan Polikier Zakł. Graf. E. i Dr. K. Koziańskich Wydawca: Helena Polikierowa